

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Meddelelse af Orlov til Folketingsmand Bresemann indtil 21. December 1922.

Formanden: Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse i de sønderjydske Landsdele af dansk Lovgivning om Hundeafgift, Hundetegn og Anmeldelse af Hunde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 5).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Dette Lovforslag, som er oversendt hertil fra Landstinget, er et Led i Bestræbelserne for at overføre dansk Ret til ogsaa at gælde i de sønderjydske Landsdele, saa at vi faar ensartede Regler. Jeg skal anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Christen Ernst Christensen: Den danske Kommunallovgivning er nu indført i de sønderjydske Landsdele, og skønt jeg ikke anser de danske Bestemmelser om Hundehold for særlig attraaværdige, fordi de uden Tvivl stærkt vil forøge Hundebestanden, hvad der i alt Fald er et tvivlsomt Gode, skal jeg dog anbefale, at den foreslaaede Lov indføres dernede, da der ikke godt kan være en Undtagelseslovgivning for Hunde. Nogle Kommuner vil komme til at savne en Del Indtægter, som de har haft gennem de tidligere Love, og jeg kunde godt have ønsket, at de danske Afgifter havde været endogsaa ret meget højere, men jeg skal altsaa anbefale det foreliggende Lovforslag.

Jacob Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg giver det ærede Medlem, der nu talte, min Tilslutning, naar han ønskede, at Afgifterne havde været betydelig højere, end det er hjemlet i den danske Lovgivning. Jeg har under Finanslovbehandlingen gjort mig til Talsmand for, at den herhjemme gældende Lov blev revideret, og den højtærede Justitsminister svarede i en kort

Bemærkning. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister, om han ikke kunde love, at en saadan Revision snarest skal blive gennemført; det er efter min Mening ganske urimeligt, at der svares saa lave Afgifter af Hundehold, som Tilfældet er herhjemme. Ikke mindst i Betragtning af den Gene, de mange Hunde forvolder baade for den offentlige Sikkerhed og for den offentlige Renlighed, ønsker jeg Afgifterne forhøjet. Naar jeg gør mig til Talsmand for dette, er det ikke nogen ny Tanke; Københavns Borgerrepræsentation har nemlig til Justitsministeren indsendt Begæring om at faa Ret til at forhøje den i København gældende Hundeafgift til, saa vidt jeg ved, det 3-dobbelte. Jeg mener, at en saadan Forhøjelse heller ikke vil være for følelig i Provinserne; selvfølgelig maatte man i den nye Lov, som i den gamle, have visse Dispensationsbestemmelser, idet jeg erkender, at Hundehold kan være berettiget og gøre sin Nytte. Det er blot det overmaade store Hundehold, der finder Sted, navnlig i Købstæderne, jeg mener, man maa søge at komme bort fra. Desuden finder jeg, at Straffebestemmelserne i den gældende Lov ikke er tidssvarende, man maa ogsaa paa dette Omraade have en Revision.

Holger Andersen: Jeg skal slutte mig til de Udtalelser, som nu lige blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, thi ogsaa jeg finder, at der er Anledning til at tage det Spørgsmaal, den ærede Ordfører her rørte ved, op til Behandling snarest muligt. — Den danske Lovgivning, der her er Tale om, er allerede delvis indført i de sønderjydske Landsdele, idet der allerede i Lov Nr. 269 af 28. Juni 1920 er indført de her i Landet gældende Lovbestemmelser om Straf og Erstatning for Skade, der er forårsaget af Hunde, saa at det, der gennem det foreliggende Lovforslag bliver Tale om at indføre, udelukkende er Loven af 12. April 1889, første Del.

Jeg vil gerne i denne Anledning henvende den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa den Forhandling, der fandt Sted her i Tinget i April, da vi havde Forslag til Lov om kommunale Loves Gyldighed i de sønderjydske Landsdele til Behandling. I denne Lov fastsattes der i § 3 følgende: „I Overensstemmelse med foranstaaende vil fra 1. April 1922 at regne dansk Lovgivnings Bestemmelser om Kommunernes Forfatning og